

men naar de repræsentere den høje Pris, skyldes det ikke alene Forhold paa Landbruget, men mange andre Forhold, thi ellers vilde de neppe komme saa højt, som han har talt om, til 10,000 Kr. Jeg tror i det hele, vi maa sige, at Landbruget helt igennem beneficeres ved, at vi indføre Ejendomsskyld og afskaffe de gamle Hartkornsskatter, og jeg kan kun tilraade indtrængende mine Kolleger at slutte sig til, at vi faa de gamle Skatter bort og faa en ny Skattebasis indført.

de Steensen-Leth: Da Ejendomsskylden igen bliver bragt paa Tale, skal jeg bemærke, at jeg forleden Dag, da jeg havde den Ære at omtale den her i Tinget, glemte at trække den sidste Konsekvens, der burde trækkes af Sammenligningen mellem den og Beskatningen af Kapital, der er anbragt paa anden Maade i Danmark end netop i Grundejendomme. Jeg oplyste der, at Kapital, der var anbragt i Grundejendom, vilde blive beskattet med 5 pCt. af Indtægten, hvorimod al anden Kapital i Danmark vilde blive beskattet med 2 pCt. af Indtægten. Dette er kun Tilfældet i de allerheldigste Tilfælde, som tænkes kan, nemlig naar Ejendomsbesidderen ejer sin Ejendom fuldt ud, men skylder han derimod noget paa vedkommende Ejendom, f. Eks. det halve af Taksationsværdien, hvad der vel nu er det normale, vil vedkommende Mands Kapital — den, han har indestaaende i Ejendommen — blive beskattet ikke med 5 pCt., men med $7\frac{1}{2}$ pCt. og forholdsvis opad, efter som hans Gæld stiger. Det vil altsaa sige, at den ny Skat rammer i omvendt Forhold af vedkommende Mands pekuniære Kraft. Denne ny Skat ejer altsaa alle de gamle Hartkornsskatters slemme Sider, alle de daarlige Sider ved den gamle Hartkornsskat, uden at eje de gamle Hartkornsskatters forholdsvis Berettigelse, som kunde ligge i Ælden, i de mange Aar, den har eksisteret.

Der er indløbet et Par Trykfejl i mit Foredrag forgangen Dag, men dem skal jeg ikke opholde mig ved, ærede Medlemmer kunne nok se, hvad det er.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger

over for det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som i Dag forekom mig at være følsom som en Mimose. Han havde taget mig det meget ilde op, at jeg skulde, som han sagde, have lagt ham Ytringer i Munden, som han ikke havde brugt, og dertil knyttet nogle Bemærkninger. Jeg vil dertil sige, at jeg med største Omhyggelighed hører efter, hvad det ærede Medlem siger, og optegner mig saadanne Ytringer, til hvilke jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger. Hvis jeg virkelig skulde have taget fejl, og det ærede Medlem skulde have sagt noget, som fremkom anderledes, end jeg havde opfattet det, ved jeg ikke, om Fejlen var min, det kunde være, at det ærede Medlem har udtrykt sig paa en saadan Maade, at jeg havde Ret til at forstaa det, som jeg netop gjorde, men jeg skal ikke opholde mig videre ved det. Jeg beklager meget, om det skulde være Tilfældet, at jeg skulde have lagt det ærede Medlem Ytringer i Munden, som han i hvert Fald ikke havde ment. — Hvad det øvrige Indhold af det ærede Medlems Udtalelser angaar, skal jeg indskrænke mig til den Bemærkning, at det ærede Medlem kan have megen Ret i at sige, at Livet ikke kræver en Indkomstkildebeskatning — det har jeg heller aldrig paastaet, at det gør — men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han da mener, at Livet kræver, at Beskatningen skal indrettes paa den Maade, han særlig synes at ynde; det tror jeg heller ikke, man kan sige, at Livet kræver. Det, som der maa være Spørgsmaal om her, er, hvad der under Hensyn netop til Karakteren af den Reform, som nu forestaar — forhaabentlig forestaar — maa anses for at være hensigtsmæssigst, og saa er jeg ikke i mindste Tvivl om, at Indkomstkildebeskatningen, saaledes som den er foreslaaet af Flertallet her i Overensstemmelse med den høje Regering, i Virkeligheden er det bedste og hensigtsmæssigste Grundlag for Beskatningen, og jeg tror derfor ogsaa, at det ærede Medlem ved nøjere Overvejelse vil komme til at indse dette. Jeg tror, at denne Beskatningsmaade er af en saadan Beskaffenhed, at jo mere man lærer den at kende, desto flere Venner vil den faa, og at det i Virkeligheden er saa, at naar man sætter sig det til Maal at faa Skatten